

er i Virkeligheden dets Kreditorer alle dets forsikrede, det er ikke Folk, som har noget til gode, men det er Personer, som engang kunde faa noget til gode, og som har indlædt sig med det paagældende Selskab, maaske netop fordi det var i Besiddelse af saa store Midler, som man altsaa nu vil reducere. Det er overhovedet tvivlsomt, om et saadant Selskab er berettiget til at reducere sin Kapital, saa længe de Forsikringer løber, som er tegnede under denne Kapital. At Bestemmelsen i § 26 om Nedsættelse af Aktiekapitalen ikke passer paa Forsikringsselskaber, vil den højtærede Minister vistnok indrømme. I § 60 fordres Opløsning af et Forsikringsselskab, som ikke har bragt sine Vedtægter i Overensstemmelse med Loven, men dertil er at bemærke, at et Forsikringsselskab med Forpligtelser, som maaske strækker sig over en Menneskealder, kan ikke paa den Maade opløses, der kan højest blive Tale om, at det kunde træde i Likvidation. — Det forekommer mig, at Sagen bliver endnu mere indviklet derved, at den højtærede Minister foreslaar ogsaa at optage *udenlandske* Aktieselskaber herunder, thi der virker vistnok et Par Hundrede udenlandske Forsikringsselskaber her i Landet. Og saa er der den Mærkelighed, at der i nogle Paragraffer findes Udtalelse om, at disse Bestemmelser om udenlandske Aktieselskaber ogsaa gælder for udenlandske Forsikringsselskaber, men i andre Paragraffer findes ikke noget saadant, og man maa da slutte, at disse Paragraffer gælder ikke for udenlandske Forsikringsselskaber. Men det synes dog heller ikke at have været Meningen, thi naar det med Hensyn til udenlandske Aktieselskaber fordres, at deres Repræsentanter skal være fuldmyndige og ikke maa være ude af Raadigheden over deres Bo eller ved Dom fundet skyldige i en i den offentlige Mening vanærende Handling, kan jeg ikke tænke mig, at der hos Regeringen kan være nogen Hensigt i Retning af at foreslaa, at disse Betingelser skal opfyldes for Personers Vedkommende, som er Repræsentanter for udenlandske Aktieselskaber, men ikke af Repræsentanter for udenlandske Forsikringsselskaber. Af sidste Stykke i § 50, hvor der staar: „Bestemmelserne i denne Paragraf kommer ogsaa til Anvendelse paa udenlandske Forsikringsaktieselskabers herværende Agenturer“, maa bestemt drages den Slutning, at det ikke har været Meningen, at Bestemmelsen i den foregaaende Paragraf skal gælde for Forsikringsselskaberne. Det bliver i det hele taget ret vanskeligt, at faa Forsikringsselskaberne ind i en

Aktielovgivning, og jeg tror, man burde tage under Overvejelse, om vi ikke burde gaa den samme Vej, som man er gaaet i andre Lande, og søge tilvejebragt en særlig Lov for Forsikringsselskaberne, hellere end at skabe noget, som er ganske utilstrækkeligt for Offentligheden, kun kan virke i nogen Grad generende for Selskaberne og i Virkeligheden ikke vil være til Nytte for nogen. Det er en Henstilling, jeg vil gøre, vi har jo faaet en Lov om Livsforsikringsselskaber og vedtaget et Forslag om Banker og har derved aflastet Aktielovgivningen. I andre Lande har man en Lov om Forsikringsvirksomhed, ikke blot Aktieselskabsforsikringsvirksomhed, men al Forsikringsvirksomhed, baade indenlandsk og udenlandsk, og der er de bedste Mønstre til Stede i den Henseende, lige fra de strengeste Love, som jeg absolut vil fra raade at søge efterlignet her til Lands, og til de mildeste, om jeg saa maa sige ligefrem reglementariske Ordensbestemmelser, f. Eks. i Sverige, som det forekommer mig vilde virke mere effektivt og ikke vilde komme til at vække den Følelse ved Genlæsningen af Aktieloven: Ja men det passer jo slet ikke for disse Virksomheder, medens man maa sige, at som Lovforslaget nu er affattet, passer det ellers godt for alle de andre Selskaber, man har ment skulde gaa ind derunder. — Dette er dog ikke nogen betydningsfuld Kritik, det er kun en Henstilling til Overvejelse, om man maaske hellere skulde udelade dette for at lette det hele.

Jeg vil da nu, som jeg begyndte og ogsaa under Foredraget har sagt, udtale min fulde Anerkendelse af det Lovforslag, som her ligger for, og jeg vil udtale til den højtærede Minister, som vel intet Haab har om at faa dette Lovforslag vedtaget i indværende Aar, ikke en Gang i dette Ting, at jeg tror sikkert, at her er tilvejebragt et Grundlag. Saa hvis vi overhovedet faar en Aktielov, hvad jeg ikke tvivler om, maa det blive tilnærmelsesvis paa det Grundlag, som det er lykkedes den højtærede Minister efter saa mange Aars Forsøg at fremlægge for os. Dermed vil jeg da ønske Lovforslaget en god og blid Skæbne.

Falbe Hansen: Grundtanken i det foreliggende Lovforslag er jo denne, at Lovgivningsmagten kun skal gribe ind i den Maade, hvorpaa Aktieselskaberne organiserer sig, naar en almen Interesse kræver det. Denne Grundtanke, som forekommer mig at være den rette, er jo ogsaa kommet frem ved tidligere Behandlinger, saaledes